

lavere alle sammen. Det væsentlige er, at de komme med, og om de saa svarede halvt mod Ager og Eng, var der meget opnaaet, og lad saa Fremtiden om, hvorvidt den senere vil ophæve denne Begunstigelse, thi det bliver jo ikke en Begunstigelse, som man ikke kan komme fra ved en ny Lov. Lad Skattepligten desuden indtræde gradvis i Løbet af en halv Snæs Aar, have de ventet saa længe, kunne de vente lidt længere, lad det vokse gradvis, og vil man saa endelig som en ren Undtagelse lægge det i Ministerens Haand at undtage, hvor der er særlige Omstændigheder, som der tale derfor, bliver det en Sag for sig. Det ser jeg imidlertid bort fra, men hvis man ikke tog højere end Halvparten, og det skete gradvis, og der efter visse Regler blev givet Moderation, efter hvad det kostede at holde dem tørre, tror jeg nok, at man ikke behøver at være saa bange for, at her skulde ske nogen Flaaning, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds talte om. Det ærede Medlem bruger hyppig meget stærke Udtryk, men det forekommer mig nok, at man ikke kan kalde det Flaaning, at Staten efter i mange Aar ikke at have faaet Skat af disse Arealer, saa lemfældig som muligt søger at faa dem ind under Matrikelen ganske i Lighed med Søsterarealerne paa Søen, og endda saaledes, at de nyde store Fordele, ere fri for Statsskatter, og som vi alle ere enige om paa en eller anden Maade fik en Moderation. Det, som er det praktiske Synspunkt, er, at Kommunerne ere i høj Grad besværede, hvor der er foretaget saadanne Anlæg, og at Staten meget vel en Gang kan gribe ind her. Det er ikke saaledes, som det ærede Medlem sagde, at private Folk kunne foretage slige Udtørringer uden at spørge det offentlige. Der er næppe en af disse store Søer, der er tørlagt — her er jo ikke Tale om Vandhuller — uden at Staten har maattet yde sin Medvirkning ved at give en hel Del Rettigheder til at berøre Medborgeres Ejendomme o. s. v. paa forskellig Maade (Afbrydelse af *Scavenius*). Nej, enhver, der har set noget af disse Sager, vil vide, hvor mange Ting af forskellig Art der skal indrømmes, thi ellers er det umuligt at opnaa Enighed imellem Lødsejerne, uden at mange Gange Knuderne maa hugges over, og det kan blandt andet kun ske ved, at Landvæsenkommissærerne faa en udvidet Myndighed til at paatale disse Sager. (Afbrydelse af *Scavenius*). Jeg gaar ud fra, at Staten meget vel kunde have betinget fremtidige

Skattepræstationer, og naar den ikke har gjort det, er det simpelthen en Forsømmelse, men hvorfor den skal bøde derfor til evige Tider, ved jeg ikke. Nu har man ventet 20—30 Aar eller mere, men fordi Staten ikke har tænkt paa en Ting ved en given Lejlighed, skal den dog ikke til evige Tider være afskaaren fra at komme dertil. Disse Betragtninger forekømt mig at være tilstrækkelige til at motivere Retfærdigheden, og de praktiske Hensyn forekømt mig at være meget betydelig i Favør af en Beskatning.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det er ganske rigtigt, som det blev fremhævet af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (*Scavenius*), at denne Sag har været til Afstemning i Landstinget som Ændringsforslag til Lovforslaget om den kommunale Beskatning, men da Lovforslaget ikke blev gennemført, bortfaldt selvfølgelig Ændringsforslaget. Men dette blev vedtaget i det andet Ting med 32 Stemmer mod 6, hvilket altsaa viser, at der var Stemning for denne Sag ogsaa i det andet Ting. Ændringsforslaget var i det væsentlige i Overensstemmelse med det Lovforslag, som vi i Dag have til Forhandling. Idet jeg takker for enkelte ærede Medlemmers Tilslutning til Lovforslaget, skal jeg tillade mig at henvende nogle Ord til de ærede Medlemmer, som have været utilfredse med Lovforslagets Fremkomst. Jeg maa begynde med at udtale, at Forholdet i Virkeligheden er saaledes med Hensyn til Skyldsætningen, at Staten ingen Ret har til at paalægge nogen som helst Afgift paa de udtørrede Søer. Det forekommer mig, at der har været nogen Dissens om dette Spørgsmaal. Der har ganske vist været indgivet Andragender i sin Tid til Ministeriet om at være fri for Skat, men det er rigtigt, som det blev fremhævet — jeg tror, det var af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (*Scavenius*) — at det var unødvendigt, da Staten ikke efter de bestaaende Love kunde paalægge Skat paa udtørrede Søer. Anderledes er Forholdet derimod med Udtørringer fra Havet. Der har Staten Højhedsret, og den har altid, naar den har givet Koncession paa Inddæmninger, samtidig betinget sig, at Skattepligt skal indtræde efter en vis Aarrækkes Forløb. Men med Hensyn til Søer staar man i Virkeligheden magtesløs, og da Forslaget var til Forhandling som Ændringsforslag i det andet Ting, udtalte den daværende Minister ogsaa, at han troede, her var et Omraade, hvor det vist-